

[Forsvarsministeren.]
ogsaa siden haft Lejlighed til at takke mig, fordi disse Ændringsforslag var blevet tilsendt. Siden har vi ikke hørt fra det konservative Folkeparti.

Saadan er Stillingen. Jeg skal ikke udtale mig om, hvem der har sprængt Forhandlingerne, men vi har altsaa ikke hørt fra de Konservative, siden vi afleverede de sidste Ændringsforslag til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det vil han antagelig ikke benægte.

Det har hele Tiden — og det er derfor, det er saa beklageligt — været Regeringens ærlige og oprigtige Mening med vore Udtalelser om vort Forsvar, at faa det bragt i et fastere Leje i denne Rigsdagssamling, og samtidig fuldt ud at faa en ærlig Ordning; men Rigsdagen har villet det anderledes, og det konservative Folkeparti har villet det anderledes. Forsvarsspørgsmaalet skal fremdeles i dansk Politik være et Stridens Tegn.

Nu er der en Ting, jeg gerne vil anbefale de Herrer, naar de kommer ud og taler med Vælgerne — jeg kan selvfølgelig ikke bestemme, hvad de skal sige —, men jeg vil dog anbefale dem ikke at staa og græde for meget over Forsvarssagen. Jeg tror — det vil jeg have Lov til at udtale her —, at de har gjort Forsvarssagen en Skade, som maaske er uoprettelig gennem lange Tider. Det vil Valget nu komme til at vise, men jeg ser i alt Fald ikke lyst paa det, og derfor tror jeg, at det netop for denne Sag, som de taler tidligt og sildigt om, kan blive i allerhøjeste Grad skæbnesvangert.

Nu skal jeg naturligvis ikke komme ind paa at dokumentere — det vil der blive Lejlighed til ude paa de politiske Møder —, hvad vort Forslag indeholder i Sammenligning med 1922-Ordningen, som vi lever under i Øjeblikket, men man kan paa vise den ene Forbedring efter den anden.

Derfor forstaar jeg ikke — og der er mange konservative, det er jeg overbevist om, der heller ikke forstaar det —, at man har vovet at slaa disse Forhandlinger i Stykker efter det Grundlag, vi stod paa ved det sidste Forhandlingsmøde.

Det er karakteristisk — lad mig blot nævne det ganske eksempelvis —, hvor stædigen man fra konservativ Side har været med Hensyn til Københavns Søbefæstning, hvor vi havde fundet en Besparelse, som vi mente var forsvarlig. Men Gang efter Gang mødte de op med deres Forslag. Jeg mener, at man dér passende kan sige, at de Konservative har stillet sig, som de i sin Tid gjorde overfor Københavns Landbefæstning. Nu kan enhver se, at Tiden da var inde

til at nedlægge den. Vi har sagt med Hensyn til Søbefæstningen: Den bliver liggende, men vi vurderer den ikke til mere, end den er værd, vi har derfor fundet det forsvarligt at foretage Besparelser dér for at kunne forbedre hele Ordningen paa andre Punkter.

Nej, for Forsvarssagens Skyld kan jeg ikke forstaa, at de Herrer vover at handle, som de har gjort. Det, der har voldt den største Skade, er, at den unge konservative Fører, som man fra forskellig Side havde set hen til med Forventning, fik Hænderne bundet paa det store Møde i Vejle. Det er antagelig det, der har gjort det vanskeligt for de Konservative i de Forhandlinger, der har været ført med vort Parti. Jeg synes, der er noget tragisk i, at det ærede Medlem, der nu staaer som Fører for de Konservative, som en af sine første Handlinger, idet han her i Dag staaer som Hovedpersonen, efter vor Mening gør den Sag, som de Herrer altid taler om som deres Livssag, Skade.

Jeg skal endnu blot nævne — og det maa enhver kunne forstaa —, at naar man sammenligner Tilstanden nu med den Afstemning, der i sin Tid fandt Sted — man har citeret den højtærede Finansminister —, kan denne Sammenligning aldeles ikke opstilles. Det var en fuldstændig Omkalfatring rent organisatorisk set, der i sin Tid var Tale om, da det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som Forsvarsminister fremsatte sine Forslag. En saadan Omkalfatring kan aldeles ikke sammenlignes med det, der her er Tale om.

Vi gør opmærksom paa, at da vi paa Finansloven for 1927—28 gik ned til 40 Mill. Kr. Militærudgifter, kunde de Herrer stemme for Finansloven. Og de kunde ogsaa stemme for Finansloven for 1928—29, hvor det drejede sig om 43 Mill. Kr. Men i Aar, hvor der er Tale om det samme Beløb, kan de ikke stemme for den. Det er den Slags Ting, de skal overbevise deres Vælgere om. Det bliver et vanskeligt Arbejde.

Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at man nu, da der var Mulighed for, at vi kunde lægge vort Forsvar fast, i alt Fald gennem en Del Aar, ved de Konservatives Handlemaade paa ny har bragt Sagen ud i det uvisse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det var beklageligt, at nu skulde Forsvarsspørgsmaalet igen være et Stridens Tegn. Tror den højtærede Mi-